

хени шалваре. З. 242. Шалваре широки като Черно море, съ хилядо дилли и бръчки. Тб. 12.

— **Шали-кошакъ*** (*chal*, s. p. 1. *Étoffe de laine grossière, froc des derviches*. 2. *Étoffe de laine fine de Barbarie et de l'Inde*) с. м. кашемировый кушакъ: Искара братови моръ шалваре, Искара братови шаликошакъ Искара махрамата. В. 274.

Шамія* с. ж. платокъ, повязываемый на голову: Купи ми мене бре Христо! До две мумленн шаміи Азъ да ги носа, бре Христо! Ты да ме гледашъ, да горишъ. В. 88. И ми купи църно грозѣ И го зави во шаміа. М. 594. „Кай твоя-та сенка сенваше Твоя та шамія найдохъ Кай твоя-та глава вързана, На моя-та десна пазува, Со три флорина на негя“. М. 449.

Шамъ* (*cham*, s. a. 1. *Tache noire*. 2. *Syrie*. 3. *La ville de Damas capitale de la Syrie*) с. м. пестрая полосатая матерія, изъ которой шьютъ жилеты, юбки: Азъ ке ѣ куна шам-антеріа, Та Стоа е моа Азъ ке ѣ куна мумле шаміа, И га ке га носѣ, да га поноси, Така Стоа е моа. В. 95. Трекя хиляда (ке постеча)—фустанъ ке пра'а, — отъ шамъ кутіа. М. 289. (ср. кутія).

Шантавъ пр. 1) очумѣлый: Шантава овца.—Блжени-дрѣвѣ (Глупавъ, пипка, шянтавъ, лудъ). Ч. 130. 2) близорукий, слѣпой (въ перенос. смы-слъ): На шянтавы очи (но у Карава шапави) очила не требвать. Ч. 190. Пияната сѣдбина пѣрска между тѣхъ свонти дарове, а шантавите случаи имъ кукурикатъ на прагѣтъ сѣка заранъ и сѣки вечеръ. З. 163.

Шапка с. ж. **Шапчица** ум. **Шапчище** увелич. шапка, въ особенности съ мѣховой опушкой: Като ме, буле, обесит, Да ми на-ложиш шапка-та, Да ми се черви шапка-та. Д. 48, 31—33. 36. Бѣла шапка фитилияна. Д. 72, 8. Стана кадіа да игратъ, Си фѣрли бинишъ въ камара, Си фѣрли шапка на греди. М. 263. Трета (Самодива-та) му (Христу) шапка нижеше. Д. 6, 20. „Капунунъ“ (велить Турчинъ) „не носамъ капу, ясъ с' имамъ шапку“. М. 666. Той си нахлуи шап-ка-та до уши-тѣ. Л. Д. 75 р. 135. Дѣверъ му отлага кѣпакъ, онъ же остава съ чървенъ тѣнкъ шяпекъ на главѣ, кож носи подъ кѣпакъ си. Пк. 116. (Царница) мѣшко дѣте държѣше, Шяпчица му плетѣше Пк. 9. До утрѣ много шяпки опустѣвать. Ч. 152. Боли мя шапка-та. Сир. Боли мя глава-та. Ч. 131. Жены-ты да си турятъ мрѣжаны шяпчицы на гла-вы-ты (сѣточки головныя), за да имъ ся вардятъ косы-ты. Л. Д. 73 р. 75. 2) верхній снопъ копны: А най горный снопъ убрыцѣтъ на долу съ класъ, на горѣ съ стрѣнь, и класъ му расперчавѣтъ на около, да за-крне цѣлъ върхъ. Отгорѣ же забивѣтъ една острѣ тоягъ, кож зѣвѣтъ „приботкъ“ Той-зи снопъ пазваѣтъ „шапекъ“. Пк. 57.